

El Baldiri Guilera estava envoltat de camps de carxofa quan la Montserrat Tomàs va començar a ensenyar-hi "natus", el 1977. El Prat ha canviat molt des que hi va obrir aquest institut públic, el primer de la ciutat, enguany fa 50 anys. I el centre ha estat un agent clau d'aquest progrés. Mig segle després, continua la seva tasca: "Ens transmet ensenyament, cultura i valors, perquè puguem ser qui volem ser", diu Cristian Pastora, que acaba de començar-hi 2on de batxillerat. En reconeixement a aquesta feina, la comunitat del Baldiri farà el pregó d'aquesta Festa Major.

Cristian Pastora, alumne de 2on de batxillerat i membre del Consell Escolar
Rosa María Ibáñez, presidenta de l'AMPA
Montserrat Tomàs, professora de Biologia durant 35 anys
Ascen Lamora, professora de Química durant 27 anys
Marta Mañes, professora de Tecnologia i directora

"El Baldiri ens ha fet i ens fa estimar el Prat"

Mig segle "baldiritzant el Prat", diu una pancarta a la porta de l'institut. Les professores més veteranes, com resumirieu què vol dir això?

Montserrat Tomàs: L'Institut ha format un munt d'alumnes que ara són docents, investigadores, actors, advocades, professionals de la salut... El fet d'oferir estudis nocturns durant molt de temps va permetre l'accés al batxillerat a moltes persones que no l'havien pogut fer en el seu moment, amb el consegüent progrés laboral. El centre sempre s'ha involucrat en les activitats de la ciutat, no només en les educatives, sinó de tot tipus: ha impulsat estudis de qualitat de l'aigua del riu, dels aiguamolls, de la contaminació, del medi natural... El centre sempre ha estat obert a la ciutat. Ens ha fet i ens fa estimar el Prat.

Ascen Lamora: El Baldiri va ser el primer institut del Prat; per tant, hi han passat milers d'alumnes en una etapa de la seva vida transcendental. El centre els ha proporcionat formació acadèmica, però també valors, grups d'amics —aquí s'han fet grans amistats— i unes eines socials que els han permès tirar endavant les seves vides. L'Institut ha aprofitat la ciència i la cultura a generacions de pratencs i pratenques de la mà d'un professorat compromès, amb projectes que escapaven del que eren rigorosament les classes. Per exemple, des de fa molts anys hem aprofitat els nostres alumnes als espais naturals del delta. Avui en dia se'n parla molt, però nosaltres fa molts anys que parlem de la conservació del medi.

De fet, vau ser pioners amb la vostra bassa.

Ascen Lamora: Vam reproduir amb l'ajut de l'Ajuntament un espai natural del delta, ja a principis dels anys 90. Ens ha permès fer-hi molts treballs d'alumnes. Alguns ara són professors a la universitat. Una és professora de Química aquí i ara utilitza la bassa amb els seus alumnes. Sempre hem estat compromesos amb el territori i amb la ciutat. Ens agrada que els nostres alumnes se sentin orgullosos de ser del Prat.

I què és el Baldiri avui?

Marta Mañes: El Baldiri avui és el Baldiri de sempre: no tan sols un edifici, sinó un conjunt de persones que han compartit una etapa fonamental de la seva vida i se senten orgulloses de formar part d'aquest institut. Busquem que tots els nois i noies desenvolupin al màxim les seves capacitats, i que creixin com a persones responsables i amb valors. Treballem per fer efectiva la igualtat d'oportunitats. Potenciem les llengües estrangeres. Introduïm les noves metodologies

de treball, sempre potenciant l'esforç personal. Apostem per les noves tecnologies per a l'ús didàctic. Les humanitats i les arts escèniques tenen un paper molt important en el projecte, com a eina de desenvolupament personal. Potenciem el raonament i la recerca, amb projectes que tenen la ciència i la tecnologia com a eix principal. Un altre punt fort és la justícia global, que impregna totes les assignatures per formar en la solidaritat i la cooperació.

I també participeu en IntersECCions.

Marta Mañes: Ens permet treure la nostra experiència fora del centre i al mateix temps ens enriqueix. Hi estem implicats en dues vessants: en la d'art, col·laborant amb l'Escola d'Arts en Viu i potenciant la música, el teatre i la cultura audiovisual —l'alumnat crea curtmetratges i ve els caps de setmana a gravar— i també en la vessant científicotecnològica —L'any passat vam dedicar una setmana a la ciència sobre l'aigua—.

Diuen que per educar el jovent cal tota la comunitat. Quin paper juguen les famílies?

Rosa Maria Ibáñez: A primària és normal que les famílies entrem a les escoles, però a secundària això no és tan habitual. Al Baldiri, tenim les portes obertes. Fem la festa de la castanyada, fem un concurs literari per Sant Jordi, participem en els projectes teatrals fent els vestits...

Vam ser pioners en el projecte Sorell, de sostenibilitat i reutilització de llibres. Volíem conscienciar sobre la cura del planeta, i que les famílies amb menys mitjans tinguessin les mateixes possibilitats que tothom. Les famílies cada vegada estan més conscienciades i un 99 % hi participa. És una eina d'igualtat d'oportunitats i de dignificació.

Com recordareu els alumnes d'ara el Baldiri en 50 anys més?

Cristian Pastora: No només com un institut. No només ens estan ensenyant matemàtiques o llengua; ens estan ensenyant a ser persones. Hi ha molta gent que està aconseguint coses que sense el suport dels professors, de les famílies, no podria assolir. Ens sentim com una gran família on tothom ens ajudem i on tothom participa. Portem sis anys al Consell Escolar i sempre s'ha donat moltíssima importància a l'opinió de l'alumnat. Aquí hem fet els primers amics, hem trobat fins i tot els primers amors. És una etapa molt important de les nostres vides, i el centre s'encarrega de donar-nos ensenyament, cultura i valors, perquè puguem ser qui realment volem ser 🐣

[Bertran Cazorla]

"Hem aprofitat la ciència i la cultura a generacions de pratencs i pratenques"

"IntersECCions ens permet treure la nostra experiència fora del centre i al mateix temps ens enriqueix"

"Al Baldiri hem fet grans amics, i hi hem trobat fins i tot els primers amors. Hi hem viscut una etapa clau de les nostres vides"